

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: **X**, narozený X
státní příslušnost X
bytem X
zastoupený Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, Ph.D., advokátem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2023, č. j. MV-134606-6/SO-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2023, č. j. MV-134606-6/SO-2023, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2023, č. j. MV-134606-6/SO-2023 (dále jen „*napadené*“

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o žádosti žalobce o nové posouzení důvodů pro neudělení dočasné ochrany tak, že v případě žalobce je dán důvod pro neudělení dočasné ochrany podle § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*Lex Ukrajina*“), ve spojení s § 56 odst. 1 písm. l) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“).

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že ke dni 24. 2. 2022 byl držitelem platného povolení k trvalému pobytu na území Ukrajiny, což žalovaná nezpochybňovala. V případě návratu do Ruské federace žalobci hrozí skutečné nebezpečí podle § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, což doložil články z novin potvrzujícími pronásledování, trestní stíhání a sankcionování osob veřejně vyjadřujících kritické postoje k politickému režimu Ruské federace a k invazi vojsk na Ukrajinu. Připojil výňatek z trestního zákona Ruské federace obsahující skutkovou podstatu trestného činu „*veřejné diskreditace ozbrojených sil Ruské federace*“, screenshoty příspěvků sdílených jeho manželkou na sociální síti, kde se žalobcova manželka negativně vyjadřuje k politickému režimu, prezidentovi a vedení ozbrojeného konfliktu na území Ukrajiny. Manželka i nezletilá dcera žalobce jsou státními občankami Ukrajiny, sám žalobce strávil na Ukrajině přes pět roků. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2022, č. j. 5 Azs 84/2021-142, je třeba k judikatuře správních soudů ve věcech mezinárodní ochrany přihlížet i při posuzování žádostí ve věcech víz či dlouhodobých pobytů. Ačkoli řízení o udělení dočasné ochrany má povahu řízení o žádosti, i v tomto typu řízení je správní orgán povinen zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností. Žalobce se již fakticky dopustil trestného činu „*veřejné diskreditace ozbrojených sil Ruské federace*“, objevil-li se na fotografiích své manželky, na nichž oba zastávají proukrajinskou pozici. Zpráva organizace Human Rights Watch zmiňuje pouze příkladný výčet případů, v nichž došlo k zahájení trestního stíhání. Při navrácení do Ruské federace by již nebylo možné odvrátit újmu v podobě porušení zásady non-refoulement, vedle ní by měl být zohledněn i nejlepší zájem dítěte požívající ochrany dle čl. 3 Úmluvy o právech dítěte.
3. Žalobce také namítl, že žalovaná nijak nerozvedla svůj závěr o neexistenci hrozby skutečného nebezpečí. Není mu jasné, proč by nemohly být příspěvky jeho manželky na sociálních sítích podnětem pro prověřování a pronásledování žalobce z politických důvodů. Žalobce se stane předmětem zájmu ruských orgánů hned při první kontrole cestovního dokladu po příletu. Pokud jde o možnost podání žádosti o mezinárodní ochranu, jestliže žalobce bezvýsledně vyčerpal všechny prostředky úpravy svého pobytového statusu, jen stěží by uspěl v azylovém řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby. Otázkou případného porušení zásady non-refoulement se zabývala na str. 8 a 9, když právní úprava dočasné ochrany nedopadá na všechny občany Ukrajiny, ale ani na osoby na Ukrajině pobývající. Pokud žadatelé nemohou doložit splnění stanovených kritérií, jsou odkázáni na zákonné instituty určené k řešení jejich situace. Rozsudky Nejvyššího správního soudu, č. j. 6 Azs 306/2021-49 a 6 Azs 204/2022-45, se pojí s odlišnými skutkovými případy, kdy stěžovatelé měli být vydáni do Ruské federace kvůli vedenému

trestnímu řízení. Žalovaná posuzovala splnění podmínky § 3 odst. 2 Lex Ukrajina z hlediska možnosti vycestování žalobce do Ruské federace z důvodu hrozby skutečného nebezpečí podle § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců na str. 7–9 napadeného rozhodnutí. Řízení nebylo vedeno s žalobcovou nezletilou dcerou, která není osobou oprávněnou ve smyslu Lex Ukrajina. V řízení o mezinárodní ochraně jsou stanoveny odlišné procesní postupy i rozsah zjišťovaných skutečností, nedá se proto konstatovat, že by azylové řízení dopadlo s totožným výsledkem, pokud žalobce jeho zahájení vůbec neinicioval.

IV. Obsah správního spisu

5. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
6. Žalobce dne 2. 5. 2023 podal žádost o udělení dočasné ochrany, podle níž je státním občanem Ruské federace a ke dni 24. 2. 2022 měl povolen trvalý pobyt na Ukrajině, což prokázal cestovním pasem vydaným orgány Ruské federace a průkazem o povolení k trvalému pobytu na Ukrajině. K žádosti připojil ověřenou kopii oddacího listu, rodný list své dcery, výňatek z trestního zákona Ruské federace, novinové články a screenshoty z facebookového profilu jeho manželky s nápisy protiválečnými a odsuzujícími invazi ruských vojsk na Ukrajinu. V odůvodnění žádosti žalobce uvedl, že má vzhledem k válečnému konfliktu neustálou obavu o bezpečnost, bude-li nucen vycestovat do Ruské federace. K této okolnosti přistupuje i způsob vyjadřování jeho manželky na sociálních sítích, z něhož je patrný postoj ke konfliktu manželky i samotného žalobce. Výtisky z článku publikovaného na webových stránkách rozhlasové stanice Radio Svoboda dokládají řadu případů trestního stíhání za činy obdobné tomu, jehož se fakticky dopouští na sociálních sítích. Již za toto jednání by mohl být v zemi původu nejen trestně stíhán, ale i přísně sankcionován.
7. Informací Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 22. 5. 2023, č. j. OAM-0329940-8/DO-2023, doručenou dne 19. 6. 2023, bylo rozhodnuto tak, že se žalobci neuděluje oprávnění k pobytu na území za účelem dočasné ochrany podle § 4 odst. 1 Lex Ukrajina ve spojení s § 56 odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce nesplňuje žádnou podmínku pro udělení dočasné ochrany. Prvostupňový orgán analyzoval, zda na žalobce dopadá prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. 3. 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana (dále jen „rozhodnutí Rady č. 2022/382“), a dospěl k závěru, že na žalobce nelze aplikovat čl. 2 odst. 1 písm. a), b), c) ani čl. 2 odst. 4 písm. a), b), c) tohoto rozhodnutí. Poté se prvostupňový orgán zabýval aplikací § 3 odst. 2 Lex Ukrajina, když shledal splnění podmínky v písm. a), neboť žalobce byl ke dni 24. 2. 2022 držitelem platného povolení k trvalému pobytu na území Ukrajiny. K písm. b) prvostupňový orgán uvedl, že žalobcem doložené webové články a novinové útržky, jakož i výňatek z trestního zákona Ruské federace, sahají ještě do období před počátkem invaze. Žalobce netvrdil ani nedokládal věnování se politickým aktivitám, projevování názorů na veřejnosti, vyjadřování se aktivně k politické situaci v Ruské federaci či aktivní členství v jakékoli opoziční straně nebo uskupení. Nahodilé příspěvky manželky se odehrály v rámci soukromé komunikace s blízkými osobami na Facebooku, jež se nedají veřejně dohledat, a manželka je může kdykoli smazat. Sociální sítě jsou v Ruské federaci od počátku konfliktu zablokovány a jejich

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

užívání je zakázáno. Není pravděpodobné, že by ruské úřady aktivitu manželky žalobce zaregistrovaly. Žalobci nelze poskytnout ani dočasnou ochranu ve smyslu § 51 či § 52 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů.

8. Proti tomuto rozhodnutí dne 14. 8. 2023 podal žalobce opravný prostředek – žádost o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany. Argumentoval nesprávným posouzením otázky, zda by mu při návratu do země původu hrozilo skutečné nebezpečí ve smyslu § 3 odst. 2 písm. b) Lex Ukrajina. Příspěvek obsahující fotografii žalobce a jeho manželky na pozadí ukrajinské vlajky a nápisu „Ukraine Forever“ je veřejně přístupný a v sobě obsahující jasný důkaz zastávání proukrajinské pozice. Úvahu o nezaregistrování aktivity manželky žalobce na sociální síti ze strany ruských orgánů žalobce pokládá za spekulativní, bez opory ve spisu. Blokace sociální sítě neznamená, že by nedocházelo ke kontrole a dohledu nad občany Ruské federace, kteří se snaží ji prolomit, a nad státními občany Ruské federace dlouhodobě pobývajících v zahraničí.
9. Žalovaná dne 21. 9. 2023 nově posoudila důvody neudělení dočasné ochrany a potvrdila závěry prvostupňového orgánu. Podle odůvodnění není možno z veřejně prezentovaných postojů manželky žalobce, která na území Ruské federace nepobývá, dovodit, že tyto skutečnosti představují pro žalobce při návratu do Ruské federace hrozbu trestního stíhání. Ruší občané podle veřejně dostupných zdrojů nečelí trestnímu stíhání jen kvůli pobytu na Ukrajině a vytvoření rodinných či sociálních vazeb na tamním území. Zásahy do svobody internetu ze strany ruských orgánů nelze bez dalšího posuzovat jako existenci skutečné hrozby mučení, nelidského či ponižujícího zacházení v konkrétním případě. Doložil-li žalobce kopie z prezentací manželky na sociálních sítích, potom tyto příspěvky nemohou vést k závěru o hrozbě reálného rizika mučení, ponižujícího nebo nelidského zacházení či trestu. Žalovaná uzavřela, že žalobce neprokázal splnění některé z podmínek pro udělení dočasné ochrany.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Dle § 3 odst. 1 Lex Ukrajina, účinného ke dni 21. 9. 2023, „*Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky uděluje dočasnou ochranu cizincům, na které se povinně vztahuje rozhodnutí Rady.*“
12. Dle § 3 odst. 2 Lex Ukrajina, účinného ke dni 21. 9. 2023, „*Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky dále uděluje dočasnou ochranu cizinci, který doloží, že a) byl ke dni 24. února 2022 držitelem platného povolení k trvalému pobytu na území Ukrajiny a b) jeho vycestování do státu, jehož je státním občanem, nebo části jeho území, anebo v případě osoby bez státního občanství do státu nebo části jeho území jeho posledního trvalého bydliště před vstupem na území Ukrajiny, není možné z důvodu hrozby skutečného nebezpečí podle § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců na území České republiky.*“
13. Řízení o dočasné ochraně je zahájeno na základě žádosti žadatele, který má předložit všechny potřebné doklady, resp. tvrdit relevantní informace (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, nebo ze dne 16. 10. 2017, č. j. 6 Azs 302/2017-27).

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Také toto řízení je však založeno na zásadě materiální pravdy (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2022, č. j. 7 Azs 405/2021-34, bod 15; či ze dne 9. 9. 2022, č. j. 2 Azs 190/2022-26, bod 14). Naplnění této zásady znamená zjistit stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný k tomu, aby bylo rozhodnutí správního orgánu v souladu se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci a správní úvahy, zásadou proporcionality, zásadou ochrany dobré víry, zásadou nestranného přístupu a zásadou legitimního očekávání (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2011, č. j. 5 As 42/2011-112, ze dne 31. 7. 2007, č. j. 4 Azs 44/2007-124, ze dne 27. 2. 2008, č. j. 6 Ads 35/2007-92, ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011-81, ze dne 24. 6. 2013, č. j. 5 As 160/2012-44, ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 Azs 181/2018-29). V posledně uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud dodal, že „ani případné nesplnění povinnosti součinnosti účastníka řízení označit důkazy na podporu svých tvrzení dle § 52 správního řádu totiž nezabavuje správní orgán povinnosti zjistit podstatný skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“ Tato zásada je dále rozvedena v § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, podle něhož správní orgán zásadně opatřuje potřebné podklady pro vydání rozhodnutí a je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V souladu se zásadou materiální pravdy má správní orgán povinnost z vlastní iniciativy a vlastními prostředky objasňovat sporné, pochybné nebo zpochybněné skutečnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2018, č. j. 10 Azs 86/2018-34).

14. V posuzované věci není předmětem sporu aplikace čl. 2 odst. 1 ve spojení s odst. 4 rozhodnutí Rady č. 2022/382. Žalobcovy věci se však týká čl. 2 odst. 2 předmětného rozhodnutí, podle něhož *„členské státy použijí buď toto rozhodnutí, nebo odpovídající ochranu podle svého vnitrostátního práva, pokud jde o osoby bez státní příslušnosti a státní příslušníky třetích zemí jiných než Ukrajiny, kteří mohou prokázat, že oprávněně pobývali na Ukrajině před 24. únorem 2022 na základě platného povolení k trvalému pobytu vydaného v souladu s ukrajinskými právními předpisy, a kteří se nemohou vrátit za bezpečných a trvalých podmínek do své země nebo regionu původu.“* Vnitrostátní zákonodárce využil možnosti odchýlit se od čl. 2 odst. 2 rozhodnutí Rady č. 2022/382 a podmínku pro udělení dočasné ochrany spočívající v nemožnosti návratu do země nebo regionu původu za bezpečných a trvalých podmínek nahradil podmínkou nemožnosti návratu z důvodu hrozby skutečného nebezpečí dle § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, jímž je navrácení v rozporu se čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).
15. Žalovaná dospěla k závěru, že žalobce sice byl ke dni 24. 2. 2022 držitelem povolení k trvalému pobytu na Ukrajině, nicméně nebyla v jeho případě splněna podmínka skutečného nebezpečí ve smyslu § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Soud v tomto směru shledal důvodnou žalobní argumentaci, že správní orgány měly náležitě posoudit, zda žalobci v případě jeho vycestování na území Ruské federace hrozí skutečné nebezpečí dle § 3 odst. 2 písm. b) Lex Ukrajina, účinného ke dni 21. 9. 2023, ve spojení s § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.
16. Žalobce tvrdil, že mu po návratu na území Ruské federace hrozí nebezpečí trestněprávního postihu za aktivity směřující proti ruské agresi. Žalobce v průběhu správního řízení předložil správním orgánům tvrzení podložená důkazními prostředky, která byla způsobilá založit důvodnou domněnku, že s ním bude v případě jeho vycestování na území Ruska zacházeno v rozporu se čl. 3 Úmluvy. Z tvrzení žalobce bylo totiž zřejmé, že v rusko-ukrajinském konfliktu zastává jasně proukrajinskou pozici, kterou prezentoval na sociálních sítích své manželky. Na screenshotu přiloženému k žádosti o udělení dočasné ochrany ze dne 23. 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

(bez uvedení roku pořízení) lze vidět žalobce s manželkou, v pozadí ukrajinskou vlajku a nad snímkem nápis „Ukraine Forever“. S ohledem na aktuální zahraničněpolitické postoje Ruské federace a její vnitropolitické poměry byl závěr správních orgánů, že ze žalobcem tvrzených skutečností nelze dovodit závěr o skutečné hrozbě zacházení se žalobcem v rozporu s čl. 3 Úmluvy, předčasný. V souladu s § 3 správního řádu bylo povinností žalované náležitě zjistit, zda jsou tato tvrzení žalobce důvodná, či nikoliv. Ve vztahu k posouzení, zda žalobci hrozilo zacházení rozporné se čl. 3 Úmluvy mohlo být např. významné, že se screenshot týká facebookového profilu žalobcovy manželky, z něhož pochází vícero snímků s protiválečným obsahem, mj. fotografie ze dne 3. 9. 2022 ze Staroměstského náměstí v Praze s nápisem „Russia – Hands off Ukraine“. Dále bylo významným tvrzení žalobce, že by mu v případě jeho návratu na území Ruské federace hrozil za zastávání proukrajinské pozice postih. Žalobce jako osoba s trvalým pobytem na Ukrajině trvajícím již od roku 2016 by z pohledu ruských orgánů mohl být zájmovou osobou kvůli významným vazbám k území Ukrajiny a ukrajinským státním občanům, proto by mohlo přicházet v úvahu i zkoumání facebookového profilu jeho manželky.

17. Soud netvrdí, že výše konstatované skutečnosti svědčí o tom, že by žalobce byl v případě jeho návratu do Ruské federace vystaven zacházení rozpornému se čl. 3 Úmluvy. Soud pouze vytýká správním orgánům, že tuto skutečnost náležitě neobjasnily s ohledem na žalobcem předložená tvrzení, že bude vystaven takovému zacházení. Žalobci lze také přisvědčit, že zpráva Human Rights Watch nevylučuje nebezpečí trestního stíhání žalobce v Ruské federaci. Správní orgány žalobce nevyzvaly (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 Azs 181/2018-29, bod 20) k předložení důkazů na podporu jeho tvrzení o tom, že bude v Ruské federaci vystaven zacházení rozpornému se čl. 3 Úmluvy, když dospěly k závěru, že prozatím předložené důkazy nebyly pro závěr žalobce dostatečné. Neprovedly výslech žalobce ani jeho manželky, aby následně mohly tyto skutečnosti kvalifikovaně zhodnotit a posoudit, zda žalobci hrozí v případě vycestování na území Ruské federace zacházení rozporné se čl. 3 Úmluvy. Správní orgány zatížily napadené rozhodnutí vadou nedostatečně zjištěného skutkového stavu ve smyslu § 3 správního řádu.
18. Argumentace v napadeném rozhodnutí, že má žalobce možnost požádat o udělení mezinárodní ochrany či o dlouhodobý pobyt za účelem společného soužití, není pro posouzení dané věci podstatná. Z předmětné právní úpravy je zřejmé, že úmyslem zákonodárce bylo pomocí Lex Ukrajina řešit právě specifické situace, kdy dochází k hromadnému přílivu vysídlených osob ze třetích zemí, které se nemohou vrátit do země svého původu (např. z důvodu ozbrojeného konfliktu, občanské války nebo stálého násilí). Dočasná ochrana má být poskytována potřebným osobám vyžadujícím pomoc mezinárodního společenství, a to zejména v případě jejich hromadného přílivu na území jednotlivých států, kdyby hrozilo, že stávající azylový systém by byl zahlcen velkým počtem nově podaných žádostí o azyl a hrozil by tudíž jeho kolaps. Dočasná ochrana je časově omezenějším institutem než právo azylu a zároveň s dalšími formami subsidiárními („doplňkové“) ochrany vytvářejí komplex norem určený k pokrytí problematiky vysídlených osob. Případné udělení mezinárodní ochrany či dlouhodobého pobytu je pak otázkou jiného správního řízení zahájeného na návrh žadatele, jehož výsledek nelze s jistotou předvídat.

VI. Závěr a náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

19. Z důvodů shora uvedených soud postupoval podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a žalobou napadené rozhodnutí bez jednání zrušil pro vady řízení, a to proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.) a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaná vázána právním názorem zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
20. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč za podání žaloby a 1000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku. Dále jde o náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za dva úkony právní služby po 3100 Kč, tedy celkem 6200 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu-žaloba) a v náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). K částce 6 800 Kč se připočítává DPH ve výši 21 % v částce 1428 Kč, tzn. 8 228 Kč. Spolu s částkou 4000 Kč za soudní poplatky jde o 12 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. září 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.